A°. 1922. N°. 35.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT *van den 14den Juli 1922, houdende bepalingen betreffende de verzending van pakketten in het buitenlandsch postverkeer der kolonie* Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ter uitvoering van het Koninklijk besluit van den 8n. Mei 1922, No. 5 (P. B. No. 32), houdende machtiging op de Gouverneurs van Suriname en van Curaçao tot regeling van het buitenlandsch postverkeer dier koloniën, het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Artikel 1.

In het verkeer tusschen de kolonie *Curaçao* en *Nederland, Nederlandsch-Indië* en de kolonie *Suriname*, alsmede de overige landen en koloniën, welke tot het Verdrag van *Madrid* van den 30n. November 1920 betreffende de uitwisseling van pakketten met de post (opgenomen in P.B. 1922 No. 23) zijn toegetreden of nader zullen toetreden, en voorts tusschen de kolonie *Curaçao* en de landen en koloniën, niet tot dat Verdrag toegetreden, maar waarmede daaromtrent bijzondere overeenkomsten of schikkingen zijn of zullen worden getroffen, kunnen, door tusschen-

komst van den dienst der Posterijen, pakketten worden verzonden tot een gewicht van 10 kilogram of 5 kilogram, al naar gelang de uitwisseling plaats vindt tusschen de kolonie *Curaçao* en de *Vereenigde Staten van Amerika* of tusschen de kolonie *Curaçao* en andere landen of koloniën.

Artikel 2.

De verzending van pakketten per post naar niet toegetreden landen en koloniën kan plaats vinden naar gelang van de openstelling der gelegenheid daartoe, op de wijze in artikel 31 vermeld, mededeeling is gedaan.

Artikel 3.

In het verkeer der kolonie *Curaçao* met de landen of koloniën, wier postadministratiën zich bereid hebben verklaard om zich met de behandeling daarvan te belasten, zijn pakketten met aangegeven waarde tot een bedrag van ten hoogste 1000 franken en verrekenpakketten met een te verrekenen bedrag van ten hoogste 1000 franken toegelaten.

Artikel 4.

Voor het buitenlandsche pakketpostverkeer worden opengesteld de postkantoren te Willemstad *(Curaçao)*, Philipsburg *(St. Martin N. G.)*, Oranjestad *(St. Eustatius)* en Bottom *(Saba)* en de hulppostkantoren te Oranjestad *(Aruba)* en Kralendijk *(Bonaire)*.

Artikel 5.

De frankeering der pakketten is verplicht.

Artikel 6.

1. Het tarief der porten, welke voor de pakketten in het verkeer met de verschillende landen en koloniën verschuldigd zijn, wordt door den Administrateur van financiën vastgesteld, overeenkomstig de bepalingen van het in artikel 1 genoemde Verdrag van *Madrid*, of, voor zooveel de uitwisseling van de pakketten plaats vindt volgens bijzondere overeenkomsten of schikkingen, in overeenstemming hiermede.

2. Met afwijking van het bepaalde bij de vorige paragraaf wordt het port voor pakketten, welke naar *Nederland* of de kolonie *Suriname* per zoogenaamde zeepost worden verzonden, vastgesteld als volgt:

voor een pakket van een gewicht tot 1 kilogram . . . f 0.70
voor een pakket van een gewicht van meer dan 1 tot 3 kilogram. 0.90
voor een pakket van een gewicht van meer dan 3 tot 5 kilogram. 1.10

Voor de in deze paragraaf genoemde pakketten wordt door de *Curaçaosche* postadministratie aan de *Nederlandsche* of *Surinaamsche* postadministratie tegoedgedaan:

voor een pakket van een gewicht tot 1 kilogram. . . f 0.15
voor een pakket van een gewicht van meer dan 1 tot 3 kilogram. 0.20
voor een pakket van een gewicht van meer dan 3 tot 5 kilogram. 0.25

Artikel 7.

Voor pakketten met aangegeven waarde is, behalve het port, per pakket verschuldigd een recht van 15 cent, vermeerderd, voor elk bedrag van 300 franken of gedeelte van 300 franken aangegeven waarde:

a. voor *Nederland* en de kolonie *Suriname*, met 5 cent;
b. in alle andere gevallen, met 10 cent.

Artikel 8.

Voor verrekenpakketten is, behalve het port, een recht verschuldigd van 1 ten honderd van het verrekenbedrag. Dit recht bedraagt nimmer minder dan 10 cent; is het bedrag van dit recht niet deelbaar door 2½, dan wordt het tot het naast volgende door 2½ deelbare getal verhoogd.

Artikel 9.

1. Tegen betaling van een recht van 5 cent kan de afzender van een gewoon pakket een bewijs van terpostbezorging daarvan bekomen. Wegens pakketten met aangegeven waarde en wegens verrekenpakketten wordt dit bewijs kosteloos afgegeven.

2. Voor een bericht van ontvangst is een vooruit te betalen recht van 20 cent verschuldigd.

3. Hetzelfde recht wordt toegepast op navragen omtrent het lot van pakketten, indien de afzender niet reeds het recht voor het bekomen van een bericht van ontvangst heeft voldaan.

Artikel 10.

Pakketten, met uitzondering van verrekenpakketten, bestemd

voor of verzonden door krijgsgevangenen, zijn vrijgesteld van de porten en rechten, in artikel 6 genoemd.

Artikel 11.

1. Van de verzending met de pakketpost zijn uitgesloten:

a. pakketten, waarvan de inhoud 55 kubieke decimeter of een der afmetingen 1,25 meter te boven gaat. In het verkeer met landen, waarmede bijzondere overeenkomsten zijn gesloten, gelden de in die overeenkomsten vastgestelde maxima-afmetingen;

b. ontplofbare, ontvlambare of gevaarlijke voorwerpen, levende dieren of insecten;

c. opium, morfine, cocaïne en andere verdoovende middelen. Dit verbod is echter niet van toepassing op zoodanige zendingen, welke met geneeskundig oogmerk worden verzonden naar de landen, die ze op deze voorwaarde toelaten;

d. voorwerpen of goederen, waarvan de uitvoer uit de kolonie Curaçao verboden is;

e. voorwerpen of goederen, welke in het land of de kolonie van bestemming of in een ander land of kolonie, waarover het vervoer geschieden moet, op grond van wettelijke of reglementaire bepalingen niet zijn toegelaten;

f. brieven of schrifturen, welke het kenmerk dragen van briefwisseling over zaken van actueelen en persoonlijken aard, alsmede stukken van allerlei aard, welke van een ander adres zijn voorzien dan dat van dengene voor wien het pakket is bestemd. Intusschen is het geoorloofd de open factuur, alleen de gewone opgaven van een dergelijk stuk bevattende, alsook een afschrift van het adres van het pakket met vermelding van het adres van den afzender in de zending te sluiten.

2. Naar de *Vereenigde Staten van Amerika* is bovendien de verzending niet toegelaten van pakketten, inhoudende vergiften, vette zelfstandigheden, vloeistoffen en licht vloeibaar wordende stoffen, suikerbakkerswerk, doode dieren (met uitzondering van doode insecten en reptiliën, indien volkomen gedroogd), vruchten en groenten, die licht tot bederf overgaan, zelfstandigheden, die een onaangenamen reuk verspreiden, loterijbiljetten, aankondigingen en circulaires omtrent loterijen, voorwerpen van onzedelijken aard en voorwerpen, welke op eenigerlei wijze de pakketten kunnen beschadigen of vernielen dan wel de postambtenaren kunnen kwetsen.

3. Eveneens is het verboden om muntstukken, gouden en zilveren voorwerpen en andere kostbaarheden te verzenden in pakketten zonder aangegeven waarde, wanneer die pakketten bestemd zijn voor landen, welke aangifte van waarde toelaten.

Artikel 12.

1. Om ter verzending te worden toegelaten, moet elk pakket:

a. voorzien zijn van een nauwkeurig adres in Latijnsche letters. Met potlood geschreven adressen zijn niet toegelaten. Echter zijn pakketten, waarvan het adres met inktpotlood op een vooraf bevochtigde plaats is geschreven, ter verzending toegelaten. Het adres moet op den omslag van het pakket zelf zijn geschreven of er zoo stevig zijn aangehecht, dat het niet kan losraken;

b. ingepakt zijn op eene wijze, welke rekening houdt met den duur van het vervoer en waardoor de inhoud zoo afdoende mogelijk wordt beveiligd, dat het onmogelijk is àan den inhoud te raken zonder dat er duidelijke sporen van schending overblijven. Wanneer de inhoud van een pakket bestaat uit edele metalen, metalen voorwerpen of zware goederen moet voor de verpakking eene stevige metalen doos of eene houten kist van minstens één centimeter dikte gebruikt worden. Onverpakt worden aangenomen de voorwerpen, welke in elkander kunnen worden geschoven of kunnen worden samengevoegd en bijeengehouden door een sterk touw, voorzien van zegels in lood of lak, zoodat zij één pakket vormen en niet van elkander kunnen losraken. Evenmin wordt verpakking geëischt van pakketten uit één stuk bestaande, zooals stukken hout, metaal, enz., welke volgens handelsgebruik niet worden verpakt;

c. verzegeld zijn door middel van met elkander overeenstemmende zegels in lak, van loodjes of van eenig ander middel, een bijzonder kenteeken van den afzender vertoonende.

Deze bepaling geldt niet voor de verzending naar de *Vereenigde Staten van Amerika*, in het verkeer met welk land de pakketten zoodanig moeten zijn ingepakt, dat de opening voor de visitatie door de douane gemakkelijk kan geschieden;

d. bij aangifte van waarde, boven het adres zijn voorzien van eene aanduiding dier waarde in Nederlandsche munt, zonder doorhaling of overschrijving, ook al zijn die goedgekeurd. Het bedrag der aangegeven waarde behoort bovendien door den afzender te worden herleid in franken naar den koers 1 gulden = 2 frank. Het aldus herleide bedrag moet in cijfers worden vermeld naast of onder het in Nederlandsche munt aangegeven bedrag der waarde;

e. wanneer met verrekening bezwaard, op de adreszijde, zeer duidelijk geschreven of gedrukt, het woord „Remboursement" dragen, gevolgd door de aanduiding van het verrekenbedrag in Nederlandsche munt in Latijnsche letters, zonder doorhaling of overschrijving, zelfs al ware die goedgekeurd.

De afzender moet, eveneens in Latijnsche letters, zijn naam en adres op het pakket vermelden.

2. Vloeistoffen en zelfstandigheden, welke licht vloeibaar worden, moeten worden verzonden in een dubbel omhulsel. Tusschen het eerste (flesch, pot, doos, enz.) en het tweede (doos van metaal, van taai hout of van gegolfd karton van stevige hoedanigheid) wordt, zoo mogelijk, eenige ruimte gelaten, welke met zaagsel, zemelen of eene andere opslorpende of beschermende stof moet worden aangevuld.

Deze laatste voorwaarde is verplichtend, indien het eerste omhulsel bijzonder breekbaar is.

Artikel 13.

1. Elk pakket moet voorzien zijn van eene adreskaart en de noodige douaneverklaringen; in het verkeer met de *Vereenigde Staten van Amerika* slechts van eene douaneverklaring in tweevoud.

2. Deze formulieren zijn bij de post- en hulppostkantoren en bij de depôthouders verkrijgbaar tegen betaling van een cent per adreskaart en een cent voor elke twee douaneverklaringen.

Artikel 14.

1. De adreskaarten en de douaneverklaringen moeten bij de aanbieding behoorlijk zijn ingevuld, voor zooverre dit door den afzender van het pakket moet geschieden.

2. De aan de adreskaart gehechte strook kan door den afzender voor mededeelingen de zending betreffende worden gebezigd.

3. De afzender is bevoegd op de achterzijde van de adreskaart de wijze aan te geven, waarop hij over het pakket wenscht te beschikken, ingeval de uitreiking niet kan plaats hebben.

4. Indien de douanewetten van het land van bestemming zich daartegen niet verzetten, kan eenzelfde adreskaart voor de gelijktijdige verzending van meerdere gewone pakketten — doch ten hoogste drie — worden gebezigd, indien de pakketten van denzelfden afzender afkomstig, aan hetzelfde port onderworpen en voor denzelfden persoon bestemd zijn.

Deze bepaling is niet van toepassing op pakketten met aangegeven waarde en verrekenpakketten, welke elk van eene afzonderlijke adreskaart vergezeld moeten zijn.

5. De adreskaarten, behoorende bij pakketten met aangegeven waarde, moeten, voor elk pakket, voorzien zijn van een afdruk van den stempel, welke tot sluiting van het pakket is gebezigd, alsmede van eene aanduiding der aangegeven waarde, overeenkomstig de regelen, vermeld in artikel 12, sub *d*.

6. Het bedrag van de verrekening moet op de adreskaart worden aangeduid in Nederlandsche munt, in Latijnsche letters, zonder doorhaling of overschrijving, zelfs al ware die goedgekeurd.

Artikel 15.

1. De douaneverklaringen moeten in zooveel exemplaren worden overgelegd als door de daarbij betrokken administratiën wordt gevorderd.

2. Wordt, ingevolge artikel 14, § 4, voor twee of drie gelijktijdig verzonden pakketten slechts eene adreskaart gebezigd, dan kan ook met één stel douaneverklaringen worden volstaan, tenzij de reglementaire bepalingen van het land van in- of doorvoer dit niet toelaten.

Artikel 16.

1. Wegens het verloren geraken, het berooven of het beschadigen van een pakket, het geval van overmacht uitgezonderd, heeft de afzender en bij gebreke van dezen, de geadresseerde recht op eene schadevergoeding, tenzij de schade veroorzaakt is door schuld of nalatigheid van den afzender of voorkomt uit den aard van het voorwerp. De schadevergoeding wordt toegekend tot het werkelijke bedrag van het verlies, de berooving of de schade, behoudens dat:

a. in het verkeer met de landen en koloniën, welke tot het in artikel 1 genoemde Verdrag van *Madrid* zijn toegetreden, voor de pakketten met aangegeven waarde de schadevergoeding het bedrag dier waarde niet te boven gaat en, voor de overige pakketten, zij niet meer bedragen kan dan de som in Nederlandsche munt gelijkstaande met 10 of 25 franken, al naar gelang het pakket niet meer dan 1 kilogram of boven 1 tot 5 kilogram weegt;

b. in het verkeer met de landen, tusschen welke het pakketpostvervoer geschiedt krachtens bijzondere overeenkomsten of schikkingen, de schadevergoeding niet meer bedragen kan dan het bij die overeenkomsten of schikkingen bepaalde maximum.

2. Wanneer eene schadevergoeding is verschuldigd wegens het verlies, de algeheele vernietiging of de berooving van een pakket, dan heeft de afzender daarenboven recht op de terugbetaling van de kosten van verzending. Hetzelfde geldt voor de zendingen, welke wegens den slechten toestand, waarin zij verkeeren, door de geadresseerden worden geweigerd, mits die toestand aan den postdienst is te wijten en de betrokken administratiën bijgevolg verplicht zijn de aansprakelijkheid te

aanvaarden. Is een navraag het gevolg geweest van een fout van de post, dan worden de vanwege de posterijen voor de navraag geheven kosten aan den afzender teruggegeven.

3. De geadresseerde, die een beroofd of beschadigd pakket onder voorbehoud heeft in ontvangst genomen, heeft recht op de voorgeschreven schadevergoeding.

4. De postadministratie behoudt in alle gevallen het voor de verzekering betaalde recht.

5. De aanvraag om schadevergoeding moet zijn ingediend binnen een jaar, te rekenen van den dag volgende op dien, waarop het pakket ter post is bezorgd; is die termijn verstreken, dan heeft de aanvrager geen recht op eenige schadevergoeding.

Artikel 17.

De in het vorige artikel bedoelde schadevergoeding is echter niet verschuldigd als het pakket verloren is geraakt, beroofd of beschadigd is geworden in den dienst van niet tot het in artikel 1 genoemde Verdrag van *Madrid* toegetreden landen of koloniën, in wier wetgeving het beginsel van schadevergoeding niet is opgenomen.

Artikel 18.

1. Valsche aangifte van een waarde hooger dan de werkelijke waarde van den inhoud van een pakket is verboden.

2. In geval van zoodanige valsche aangifte verliest de afzender alle recht op schadevergoeding. Hetzelfde geldt voor de pakketten, welke voorwerpen bevatten, die volgens de bepalingen van artikel 11 niet in zoodanige zendingen mogen worden gesloten.

3. Gedeeltelijke aangifte van de waarde van den inhoud van een pakket is niet verboden.

Artikel 19.

1. De Administrateur van financiën beslist in elk bijzonder geval omtrent het al of niet toekennen van de in artikel 16 bedoelde schadevergoeding wegens het verloren geraken, de berooving of beschadiging van pakketten en stelt c. q. het bedrag daarvan vast. Van die beslissing is beroep op den Gouverneur toegelaten.

2. Voor vertraagde overkomst van een pakket wordt in geen geval schadevergoeding verleend.

Artikel 20.

1. Indien de afzenders van geweigerde of om andere redenen onbestelbare pakketten op de keerzijde van de adreskaart en op de zending zelve niet hebben aangegeven op welke wijze met hunne pakketten moet worden gehandeld, dan doet de Curaçaosche postadministratie zoo spoedig mogelijk aan de administratie van afzending mededeeling van de onbestelbare pakketten. De afzender mag slechts beschikken over het pakket op één der in § 2 van dit artikel aangegeven wijze.

2. De afzender van een onbestelbaar pakket kan verzoeken:

a. dat het pakket hem onmiddellijk worde teruggezonden;

b. dat het adres van het pakket worde verbeterd of aangevuld;

c. dat het pakket aan een ander dan den geadresseerde worde uitgereikt of naar eene andere bestemming worde opgezonden om aan den oorspronkelijken geadresseerde of aan een anderen persoon te worden uitgereikt;

d. dat aan den oorspronkelijken geadresseerde nog eenmaal kennis worde gegeven;

e. dat het pakket worde verkocht voor rekening en op kosten van den afzender of als afgestaan worde behandeld;

f. dat een pakket, belast met verrekening, worde afgegeven aan den oorspronkelijken geadresseerde of aan een anderen persoon zonder inning van het verrekenbedrag of tegen betaling van een lager bedrag dan het oorspronkelijk aangegevene.

3. Indien het kantoor van bestemming binnen den tijd van vier maanden, te rekenen van de verzending van het bericht van onbestelbaarheid, geene afdoende inlichting heeft ontvangen, wordt het pakket aan het kantoor van oorsprong teruggezonden. Dit tijdsverloop bedraagt ééne maand voor het verkeer met naburige landen of koloniën.

4. De pakketten, welke op verzoek ter beschikking van de geadresseerden worden bewaard of de aanwijzing „poste restante" dragen, worden na twee maanden, te rekenen van den dag van ontvangst, als onbestelbaar beschouwd. Dit tijdsverloop bedraagt ééne maand in het verkeer met naburige landen of koloniën.

5. Terugzending van het pakket heeft onmiddellijk plaats, indien het verzoek van den afzender, gedaan hetzij door eene vooraf op de adreskaart gestelde aanwijzing, hetzij in antwoord op een bericht van onbestelbaarheid, niet kan worden ingewilligd, of dit verzoek niet tot aflevering van het pakket heeft geleid. Indien de afzender bij zijn nieuwe beschikking eene tweede aanwijzing (ander adres, enz.) heeft bijgevoegd, wordt het pakket eerst teruggezonden, wanneer deze in de plaats

tredende beschikking op hare beurt tot geen gevolg heeft geleid.

6. Elk pakket, waarvan de geadresseerde vertrokken is naar een land, dat niet tot het verdrag betreffende de pakketpost is toegetreden, wordt als onbestelbaar behandeld, tenzij de postadministratie in staat is om het aan zijn adres te doen bezorgen.

7. De pakketten, welke aan den afzender worden teruggezonden, worden behandeld en met port belast evenals de, ten gevolge van verandering van woonplaats der geadresseerden, nagezonden pakketten.

8. In het verkeer met de landen, niet tot het in artikel 1 genoemde Verdrag van *Madrid* toegetreden, maar waarmede afzonderlijke overeenkomsten of schikkingen zijn gesloten, worden de regelen opgevolgd, die met betrekking tot pakketten, die door de geadresseerden geweigerd of om andere redenen onbestelbaar zijn, in die overeenkomsten of schikkingen nedergelegd zijn.

9. De goederen, welke aan waardevermindering of bederf onderhevig zijn, kunnen onmiddellijk, ook onderweg bij de heen- en terugzending, zonder voorafgaand bericht en zonder gerechtelijke formaliteit, ten voordeele van den rechthebbende worden verkocht. Indien om de eene of andere reden de verkoop niet mogelijk is, worden de in waarde verminderde of bedorven voorwerpen vernietigd. Van den verkoop of van de vernietiging wordt proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 21.

Indien de geadresseerde van een verrekenpakket het verrekenbedrag niet betaalt binnen een tijdsverloop van 28 dagen, te rekenen van den dag volgende op dien van aankomst van het pakket ten kantore van bestemming, dan wordt het pakket als onbestelbaar beschouwd.

Artikel 22.

De afzender kan een pakket, dat nog niet is verzonden, terugvorderen of het adres daarvan wijzigen. De teruggaaf geschiedt tegen een bewijs van ontvangst op de adreskaart. De waarde van de reeds vernietigde frankeerzegels wordt niet terugbetaald.

Artikel 23.

1. In het verkeer met landen of koloniën, welke zulks toelaten, kan de afzender een reeds verzonden pakket, dat nog

niet aan den geadresseerde is uitgereikt, terugvorderen of het adres daarvan doen wijzigen.

2. De aanhouding en terugzending of de wijziging van het adres wordt op schriftelijk verzoek van den afzender en te zijnen koste en voor zijn risico aan het kantoor van bestemming, c. q. aan dat van doorzending per post of per telegraaf verzocht.

3. De afzender is verplicht ook de kosten der terugzending, volgens het tarief, bij de ontvangst van het pakket te voldoen, c. q. borg te blijven voor de betaling van het eventueel voor de nieuwe verzending verschuldigde port.

Artikel 24.

Van de ontvangst in de kolonie van pakketten uit het buitenland, bestemd voor plaatsen, die niet voor den pakketpostdienst zijn opengesteld of voor personen, die buiten den bestellingskring van het post- of hulppostkantoor van aankomst wonen, wordt, zoo mogelijk, aan de geadresseerden eene kostelooze kennisgeving gezonden, volgens een door den Administrateur van financiën vast te stellen model.

Artikel 25.

1. De postadministratie belast zich met de vervulling van alle douane-formaliteiten, die in de kolonie bij den in- en uitvoer van pakketten gevorderd worden.

2. Zij betaalt de verschuldigde invoerrechten of andere belastingen en vordert het bedrag daarvan bij de bestelling of afhaling van den geadresseerde terug. Weigert deze de betaling der rechten of belastingen, dan wordt het pakket niet afgegeven. Pakketten, waarvoor uitvoerrechten verschuldigd zijn, worden niet uit de kolonie verzonden dan nadat de afzenders deze rechten voldaan heeft.

Artikel 26.

De voor den inhoud van een pakket verschuldigde invoerrechten worden op eene op de betrekkelijke adreskaart gehechte etiquette vermeld.

Artikel 27.

1. De postambtenaren ter plaatse van afzending zijn bevoegd de opening der aangeboden pakketten van de afzenders te vorderen, teneinde zich te overtuigen, dat er geene voorwerpen, waarvan de verzending in strijd zou zijn met artikel 11, inge-

sloten zijn. Weigeren de afzenders tot de opening der pakketten over te gaan, dan wordt de verzending geweigerd.

2. Op de plaatsen van bestemming der pakketten zijn de postambtenaren en te hunnen overstaan, gedurende de uren, waarop de post- en hulppostkantoren voor den dienst geopend zijn, de ambtenaren van den actieven dienst der belastingen, bevoegd de pakketten te openen, teneinde te onderzoeken of in strijd is gehandeld met artikel 11. Van elke verzending in strijd met artikel 11 wordt een proces-verbaal in tweevoud opgemaakt.

Artikel 28.

1. Blijkt bij de ontvangst van pakketten uit het buitenland, dat de verzending heeft plaats gehad in strijd met artikel 11, dan worden zij aan het kantoor van uitwisseling teruggezonden.

2. Blijkt echter daarbij of gedurende het vervoer in het binnenland, dat eene onware opgaaf van den inhoud heeft plaats gehad met het doel om de verschuldigde invoerrechten te ontduiken, dan wel om goederen, waarvan de invoer verboden is, ter sluiks in te voeren, dan vervalt het pakket aan de kolonie en wordt het ten voordeele van de koloniale kas in het openbaar verkocht, tenzij het Gouvernement op andere wijze daarover wenscht te beschikken, dan wel dat de inhoud dadelijke vernietiging noodzakelijk maakt ter beoordeeling van het hoofd van het post- of hulppostkantoor, welke vernietiging alsdan op zijn last geschiedt door de postambtenaren, dan wel, bij ontstentenis van dezen, door eene commissie, welke op Curaçao door den Gouverneur, op de andere eilanden der kolonie door den Gezaghebber wordt aangewezen.

3. Van een en ander wordt een proces-verbaal opgemaakt en aan de daarbij betrokken postadministratie gezonden.

Artikel 29.

1. De uit de kolonie verzonden pakketten, welke als bevattende goederen, waarvan de verzending heeft plaats gehad in strijd met artikel 11, uit het buitenland worden terugontvangen, worden, voor zoover daaromtrent niet bij algemeene verordening anders bepaald is of wordt, aan den afzender tegen voorafgaande betaling van het verschuldigde port teruggegeven.

2. Weigert de afzender het teruggezonden pakket te ontvangen of kan de afzender niet meer worden gevonden, dan wordt het pakket als geweigerd beschouwd.

Artikel 30.

1. Alle uit de kolonie verzonden en uit het buitenland teruggeontvangen geweigerde of onbestelbare pakketten, die niet op de wijze als in artikel 29 bedoeld, aan de afzenders kunnen worden teruggegeven, worden bij de kantoren gedurende drie maanden bewaard, tenzij de inhoud aan bederf onderhevig of de vernietiging volgens artikel 28 noodzakelijk is.

2. Na afloop van dien termijn worden deze pakketten aan de Administratie der belastingen tegen ontvangbewijs afgegeven om daarmede te handelen zooals voor onbeheerde goederen is of zal worden voorgeschreven.

Artikel 31.

Het tarief der porten, welke voor de verzending uit de kolonie naar andere landen en koloniën verschuldigd zijn, benevens de verdere voorwaarden, waarop de verzending van pakketten in het buitenlandsch verkeer der kolonie is toegelaten, worden door den Administrateur van financiën, door middel van het nieuwsblad, waarin van Gouvérnementswege de officieele berichten worden geplaatst, ter kennis van het algemeen gebracht.

Artikel 32.

Indien buitengewone omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan de in dit besluit bedoelde buitenlandsche pakketpostdienst op last van den Gouverneur tijdelijk worden geschorst.

Artikel 33.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Koninklijk besluit van den 8n. Mei 1922, No. 5 (P. B. No. 32), op welk tijdstip het besluit van den 12n. April 1894 (P. B. No. 10), laatstelijk gewijzigd bij het besluit van den 13n. April 1904 (P. B. No. 13), wordt ingetrokken.

Gegeven te Willemstad, den 14den Juli 1922.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 22n. Juli 1922.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Artikel 90.

1. Alle tot de kolonie verzonden en uit het buitenland terugontvangen [illegible] of [illegible] pakketten, die niet [illegible] als in artikel 29 bedoeld, [illegible] worden bij de [illegible] bewaard, [illegible] of [illegible] artikel 29 noodzakelijk is.

2. Na afloop van dien termijn worden deze pakketten aan de Administratie der belastingen tegen ontvangbewijs afgegeven om daarmede te handelen zooals voor onbeheerde goederen bij of zal worden voorgeschreven.

Artikel 91.

Het bedrag der porten, welke voor de verzending uit de kolonie naar andere landen en kolonien verschuldigd zijn, [illegible] worden [illegible], waarop de [illegible] van pakketten [illegible] het buitenland [illegible] der kolonie is [illegible], worden [illegible] voor [illegible] van het [illegible] bekend gemaakt.

Artikel 92.

[illegible] samenhang [illegible] pakketten [illegible] worden [illegible].

Artikel 93.

Dit besluit treedt in werking [illegible] Koloniaal Besluit van [illegible] (G. B. No. [illegible]) [illegible] het besluit van den [illegible] April 1886 [illegible] gewijzigd bij het besluit van den 16n. April 1904 (G. B. No. 18), wordt ingetrokken.

Gegeven te Willemstad, den 14den Juli 1922.

[illegible]

De Gouvernements-Secretaris,

[illegible]

Uitgegeven [illegible]

De Gouvernements-Secretaris,

[illegible]